

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-36/17

**Daher Muse Ahmed
proti
Bundesrepublik Deutschland**

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Minden)

„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané v některém z členských států státním příslušníkem třetí země – Žádost o mezinárodní ochranu podaná státním příslušníkem třetí země, který požívá doplňkové ochrany – Použitelnost postupu zpětného přijetí“

Shrnutí – usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 5. dubna 2017

Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Azylová politika – Kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Nařízení č. 604/2013 – Postup zpětného převzetí – Použitelnost – Žádost o mezinárodní ochranu podaná v členském státě státním příslušníkem třetí země, který požívá doplňkové ochrany v jiném členském státě – Vyloučení

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013, čl. 18 odst. 1 písm. b) až d) a čl. 23 odst. 1]

Ustanovení a zásady nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, upravující přímo či nepřímo lhůty k předložení žádosti o přijetí dané osoby zpět, nejsou použitelné na situaci, jakou je situace dotčená v původním řízení, kdy státní příslušník třetí země podal žádost o mezinárodní ochranu v členském státě poté, co mu byla přiznána doplňková ochrana v jiném členském státě.

V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že uvedená pravidla, jejichž cílem je upravit postup pro přijetí dané osoby zpět stanovený v tomto nařízení, s tím, že žádost o přijetí dané osoby zpět musí být předložena v přiměřené lhůtě, se s ohledem na svou povahu vztahují pouze na situace, v nichž lze takový postup v zásadě právoplatně zahájit na základě uvedeného nařízení. Z článku 23 odst. 1 uvedeného nařízení vyplývá, že v takových situacích se zpětné přijetí může týkat pouze přemístění osoby uvedené v čl. 18 odst. 1 písm. b), c) nebo d) téhož nařízení. Uvedená tři ustanovení se v příslušném pořadí vztahují na žadatele, jehož žádost se posuzuje, na státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti, jež vzala zpět žádost, která se posuzuje, a na státního příslušníka třetí země nebo osobu bez státní příslušnosti, jejíž žádost byla zamítnuta.

V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 neupřesňuje, zda zamítnutá „žádost“, na kterou toto ustanovení odkazuje, je žádostí o mezinárodní ochranu nebo žádostí o azyl *stricto sensu*. Pokud by mělo být uvedené ustanovení vykládáno tak, že odkazuje na zamítnutí žádosti o azyl, mohlo by se případně vztahovat na státního příslušníka třetí země, který požívá

doplňkové ochrany, jelikož podle čl. 10 odst. 2 směrnice 2013/32 lze tuto ochranu přiznat pouze poté, kdy se určí, že žadatel nesplňuje podmínky pro přiznání postavení uprchlíka. Tento výklad čl. 18 odst. 1 písm. d) nařízení č. 604/2013 nicméně nelze přijmout.

Z článku 23 odst. 1 nařízení č. 604/2013 ve spojení s čl. 18 odst. 1 písm. d) tohoto nařízení tedy vyplývá, že členský stát nemůže právoplatně žádat jiný členský stát o zpětné přijetí, v rámci postupů stanovených tímto nařízením, státního příslušníka třetí země, jako je státní příslušník dotčený v původním řízení, který podal žádost o mezinárodní ochranu v prvně uvedeném členském státě poté, co mu byla přiznána doplňková ochrana v uvedeném jiném členském státě.

(viz body 25, 27, 28, 30–32, 41, 42 a výrok)